

ΝΥΚΤΕΣ

Ἦν ἐκ τῆς νυκτερινῆς φυσιογνομίας, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουσι τὰ σαλόνια τῶν ὑποψηφίων δημάρχων μας θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκδιλουμένης ἐν αὐτοῖς ζωῆς καὶ κινήσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν, τῆς δημοτικότητος, ἣτις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτυχίαν ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, βεβαίως τὸ σαλόνι τοῦ κ. Σούτσου φανερώτατα καὶ πολὺ, πολὺ ὑπερτερεῖ κατὰ τοῦτο τῶν δύο ἐτέρων συναδέλφων του αἰθουσῶν τῶν κκ. Φρεαρίτου καὶ Μελά, ἐντὸς τῶν ὁποίων κτύχησαμεν χθὲς νὰ ρίψωμεν διαβατικὸν βλέμμα.

Τὸ σαλόνι τοῦ Σούτσου, ἐντὸς τοῦ οὐοίου καθ' ἐκάστην νύκτα προσδέχεται τοὺς φίλους του, δὲν εἶνε σαλόνι, ἀλλ' οὔτε σάλα· εἶνε εὐρυτάτη αὐλὴ ὑπαιθρος, κατέχουσα τὰς δύο πλευρὰς τῆς οἰκίας τοῦ πρό ταύτης τῶν ἄλλων τὰ σαλόνια φαίνονται κλωβία. Καὶ ὅμως εἶνε ἀδύνατον, μόλις εἰσέλθετε, νὰ προχωρήσετε ἐλευθέρως· πρέπει νὰ θέσετε εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἀγκῶνας καὶ τὴν ὑπομονὴν σας· τόσον πολὺς εἶνε ὁ συνωστισμός. Τριγύρω σας βλέπετε πρόσωπα ἐξ ὄλων τῶν τάξεων, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος, μέχρι τοῦ ἐργάτου. Ζωηρὰ κουβέντα, ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των, περιφρόνησις διὰ τὸν χρηματοσπορέα ὑποψήφιον κ. Μελά, περὶ τοῦ οὐοίου ἐν φαιδρότητι ἀνακοινοῦσιν ὅτι ἀκαὶ τὰ χρήματα θὰ τοῦ εἶνε, καὶ τὸν ψῆρο δὲν θὰ τοῦ τὸν δώσουν, — ἐκείνοι δὴλ. εἰς τοὺς ὁποίους ἐλπίζει· ὅμιλοι σχηματίζονται, ὄρθοι, συζητοῦντες ἢ καθήμενοι τριγύρω εἰς εὐρέα λαϊκὰ τραπέζια. Συζητοῦσιν ἢ ἀκροῶνται τῆς ὑφ' ἐνός ἀναγνώσεως ἄρθρου ἐφημερίδος, τὸ ὅποτον τοὺς ἐνδιαφέρει. Τὸ γενικῶς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χέρια κυκλοφοροῦν φίλλον εἶνε τὸ *Μη Χάνεσαι*. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὠραῖαι θαλερώτατα πολύφυλλοι ἀκακίαι, καὶ λευκαὶ, μακρὰν τοῦ ἀττικῆς κονιορτοῦ καταπράσινοι κατατολιζοῦν τὴν αὐλὴν ἐπὶ τὴ εἰδυλιακώτερον,

μέχρι καὶ τοῦ νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ἀφωσιωμένων ἐκλογέων τοῦ κ. Σούτσου ἀκροστιχίδας ὑπὲρ αὐτῶν αἰτινες χθὲς διενέμοντο ἐκεῖ καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἐδιχάζοντο. Ἰδοὺ καὶ ὁ ὑποψήφιος· τὸ ὑψηλὸν του ἀνάστημα κάμνει νὰ προέχῃ ἢ κεφαλὴ του μεταξὺ τῶν ἐκλογέων του χαιρετᾷ, μειδιᾷ, ὑποβάλλεται εἰς χειριφίαις, τὸν στριμῶνον, τοῦ ὁμιλοῦν ἰδιαιτέρως, τοῦ ὁμιλοῦν φανερά· χάνεται, ξαναφαίνεται. Ἡ συρροὴ αὐξάνει· δὲν σὰς ὠρελεῖ ὁ ὑπεράνω σας οὐρανός· πνίγεσθε, ἀσφικτεῖτε καὶ ἐξέρχεσθε.

Περὶ τῶν ἄλλων δύο δὲν ἔχομεν δυστυχῶς πολλὰ νὰ εἴπωμεν :

Διευθύνεσθε εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου· ἐκεῖ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σειρᾶς καὶ γειτονεύοντα πρὸς ἄλληλα θὰ ἔβρητε τὰ σαλόνια τῶν Φρεαρίτων καὶ Μελάδων. Μακρόθεν σὰς ἀνοίγουν τὴν περιέργειαν τὰ φωτισμένα παράθυρα τοῦ κ. Φρεαρίτου· πλησιάζετε· ἐξω τῆς θύρας· του κουβεντιάζουν μερικοὶ, ἀποτελοῦντες δύο τρεῖς, κύκλους· στέκεσθε κοντὰ εἰς τὸν ἕνα καὶ ἀκούετε :

— Νὰ μὴ ἔβγῃ ὁ Φρεαρίτης! μωρὲ θὰ εἶνε κρίμα! ὁ Φρεαρίτης! ὁ ὑποψήφιος τοῦ *ἐλληνισμοῦ!*»

Ἄν καὶ αἱ ἀναφωνήσεις αὗται φέρουσιν ἐλεγειακὸν χαρακτῆρα, μειδιᾶτε, χωρὶς νὰ τὸ θέτετε, διότι ἐκείνη τῆ στιγμῆ σὰς ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ὅτι ὁ κ. Φρεαρίτης εἶνε, ἀπλούστατα, ὑποψήφιος τοῦ κ. Ζυγομκλά.

Καὶ παρέχει τὸν ἐξῆς διάλογον :

— Καὺμένε, ρίξε καὶ τοῦ Φρεαρίτη, μὰ ρίξε καὶ ἕνα ψῆρο τοῦ Σούτσου!

— Μπᾶ! αὐτὸ δὲν γίεται.

— Μὰ τότε θὰ βγῇ ὁ Μελάς!

— Ἄ! αὐτὸς δὲ βγαίνει ποῦ δὲ βγαίνει· τὸ ξέρομε· ἐμεῖς τὸ Σούτσο πρὸ πάντων πολεμοῦμε!

Ἐχετε ὄρεξιν νὰ εἰσέλθετε· ἀλλὰ δισταζέτε, διότι ἔχετε

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τ. 3. ἀριθ. 544)

Τὸν βαρόνον συνήτησε κατὰ πρῶτον ἐν ταῖς αἰθούσαις ἐκεῖνας, ἐν αἷς φοιτῶσιν οἱ ἄζωτοι, οἱ υἱοὶ τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἰδίως οἱ ξένοι πλούσιοι. Ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τούτων διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ δύναται τις νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς δορυφόρους, αἰτινες περιφέρονται κύκλω παντὸς νέου ἀστέρου.

Ἀμφότεροι οὔτοι, εἰ καὶ εἶχαν φύσιν καὶ χαρακτῆρα διάφορον, συνεδέθησαν διὰ στενῆς φιλίας, χωρὶς νὰ δυνηθῆσι νὰ ἐξηγήσῃσι τὸ αἷτιον τούτου. Ὁ βαρόνος κατέστησε τὸν Κάστορα μαθητὴν του, οὗτος δὲ ἔσχεν ὡς ὑπόδειγμα τὸν διδάσκαλόν του, τὸν συνεβουλεύετο καὶ ἐπωφελήθη ὅσον ἠδύνατο περισσότερον ἐκ τῶν διδωμένων συμβουλῶν συντόμως εἰπεῖν, ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βαρόνου, ὅστις τὸν ἐρρίψεν, ὡς λαίλαψ, ἐντὸς τοῦ εὐρέως σταδίου τοῦ τοχοδικτικῆς βίου.

Ἡμέραν τινὰ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Δεσιμαῖζ, πόση εἶναι ἡ περιουσία σας;

— Δὲν ἤξεύρω, ἀπήντησεν ἀδιαφόρως, εἴκοσιν, εἴκοσι πέντε, τριάκοντα ἑκατομμύρια, ἴσως περισσότερα.

Ὁ βαρόνος ἔμεινεν ἐκπληκτος καὶ οἰοεῖ ἐκτεθαμβημένος. Ὅτε δὲ βραδύτερον κατελήθη ὑπὸ στενοχωριῶν, δὲν ἐδίστασε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν ζάπλουτον φίλον αὐτοῦ.

— Πέδρο, ἔχω ἀνάγκην ἑκατὸν χιλιάδων φράγκων, θὰ δυνηθῆτε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ ποσὸν τοῦτο!

— Εὐχαρίστως.

Τί καλὸς δανειστής! Δὲν ἦτο προτιμότερον ν' ἀπευθυνθῶ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τοὺς τοκογλύφους; Οὗτος ἠρκέσθη εἰς μίαν ἀπλὴν ἀπόδειξιν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι θ' ἀπήτουν ἐγγυήσεις. . . ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ παράσχη, ἐπειδὴ τὸ μέγαρόν του, ὁ πύργος του, ἢ ἐν Νορμανδίᾳ ἔπαυλις δὲν ἀνῆκον πλέον εἰς αὐτόν.

Τοὺς ἵππους τοῦ βαρόνου ἠγόρασεν ὁ Πέδρο Κάστορα καθὼς καὶ τοὺς ἀπολυθέντας δούλους παρέλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

Μετὰ τινὰ χρόνον ὁ Πέδρο εἶπεν εἰς τὸν Δεσιμαῖζ.

— Ὅπως ἡ οἰκία μου συσκευασθῆ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἔχω ἀνάγκην ἀκόμη δύο ὑπηρετῶν, ὡς τοὺς ἰδικούς σας ἀγαπητέ μοι βαρόνε, ἐάν ἐτόλμων. . .

— Λοιπὸν;

μάθει ότι ο κουακερισμός τῆς κ. Φρεαρίτου προβαίνει μέχρι και διωξίματος τῶν νυκτερινῶν ἐπισκεπτῶν του.

Στέκεσθε εἰς τὸ κατώφλι, καὶ ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν Κακούση· ὁ Κακούσης εἶνε ὁ εἰσάγων καὶ συστήων τοὺς προερχομένους, ὁ γενικὸς διαγγελεὺς, ὁ Ἑρμῆς τοῦ Διός· ὁ Κακούσης σὰς ἐνθαρρύνει. Προχωρεῖτε· φθάνετε εἰς τὴν ἐσωτερικὴν θύραν, ἀνεβαίνετε δύο· τρεῖς σκάλας, ρίχνετε δύο τρεῖς ματιαῖς μέσαι Περιδιαβάζου ἐντὸς τῆς αἰθούσης μερικοί, ἤσυχα ἤσυχα· ἡ εὐρυχωρία ὅλης τῆς αἰθούσης δὲν διαταράσσεται· ὁ κ. Φρεαρίτης εἰς τινὰ γωνίαν φαίνεται σύννους. Προσφέρει· ἐπὶ δίσκου μαστίχα. Τὰ φαινόμενα δὲν εἶνε τόσῳ ἐνθαρρυντικά· ἀλλ' ἐνθυμείσθε τὰ διαδιδόμενα ὅτι ὁ Φρεαρίτης εἶνε ἐπιφοβός, ὅτι ἐργάζεται ὑπογείως, ὅτι δὲν εἶνε παράξενον ν' ἀκούσωμεν ἀπροσδόκητον ἀποτέλεσμα καὶ ἀνυπαίχεται. Λίφνης ἀπέναντί σας παρουσιάζεται τὸ λευκὸν γέλεκον τοῦ κ. Ζυγομαλά· νὰ καὶ μία καλοσημαδίχ, μία καὶ μόνη, στοχάζεσθε, γελᾶτε καὶ φεύγετε.

Μετ' ὀλίγα βήματα εὐρίσκεσθε πρὸ τῶν δωματίων τοῦ κ. Μελά· ἀπέξω στέκουσθε πολλοὶ περίεργοι· τὰ παράθυρά του, χαμηλά, εἶναι ὀλιγοκτα, ὀλιγοκτα· δύναται κανεὶς καὶ ἐξω τοῦ νυμφῶνος νὰ ἀπομένῃ νὰ καμαρώσῃ ἀρκετὰ, ἂν ὄχι τὸν ὑποψήφιον νυμφίον.—μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ νυμφίος αὐτὸς δὲν πέρνει, ἀλλὰ δίδει προίκες εἰς ἀντάλλαγμα τῆς μελλούσης νύφης του,—ἂν ὄχι τὸν νυμφίον, ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ νυμφῶνί του, τοῦλάχιστον. Μιμείσθε λοιπὸν τοὺς ἀπέξω,—δὲν ἔχετε καὶ τόσην ὄρεξιν νὰ ἀναπνεύσετε τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς αἰθούσης του,—καὶ περιορίζεσθε εἰς μερικά σουλατσαρισματα, κατὰ μίκος τῶν παραθύρων του. Ἄ! ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Μελάς, περιερχόμενος τὰ δωμάτια, καὶ συνομιλῶν, παιδρὸς καὶ μὲ χαμόγελο. Καὶ φαίνεται, ἔχει πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του, —ὡς τὸ διεκήρυξε μάλιστα ρητορευῶν, —ὡς ἔχει πεποιθῆσιν ὅτι εἶναι πλούσιος. Ἐπιβλητικὴ σιωπὴ ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ἐντὸς, ὡς ἂν ἀγορεύῃ ἀόρατός τις καὶ μὴ ἀκουόμενος ὑφ' ὑμῶν

Δημοσθένης, λέγων : «δεῖ δεῖ χρημάτων, καὶ ἀνευτούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν δεόντων γενέσθαι...» Διακρίνετε μίαν πλευρὰν τοῦ τοίχου κατελιημμένη ἀπὸ βιβλιοθήκη, γεμάτη βιβλία, ἄλλην πλευρὰν ἀπὸ βιβλιοθήκη γεμάτη καπέλλα· φαίνονται κατὰ εἰκόνες, κατὰ ἀνάγλυφα, κρεμάμενα.

Ἄλλὰ τὰ φῶτα δύο μεγαλοπρεπῶν κρεμαστῶν λυχνιῶν, ἐξώχως φωτεινῶν, ὡς νὰ τὰς ὑπέτρεφε λιρούχον γκάζ, σὰς θαμβώνει τὰ μάτια, καὶ ἀναγκάζεσθε νὰ ἀπομακρυνθῆτε, φοβούμενοι μὴ πάθετε ὀφθαλμίαν, καὶ λυπούμενοι διότι τόσῳ βρα χείας καὶ ἀνεπαρκεῖς ἐντυπώσεις συνεκομίσασθε ἀπὸ τὰ σαλῶμα τῶν τριῶν.

Ἐνουλουλοῦ.

ΛΟΙΜΟΚΛΟΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πειραιεὺς, 28 Ἰουνίου

Ἐστὶ ἀνέγνωσεν τὴν ἐν τινὶ ἐφημερίδι δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἐν τῷ λοιμοκαθαρητίῳ, ἐπαρουσίασε συμπτώματα ὑπόπτα, καὶ ὅτι διετάχθη νεκροψία, ὅτ' ἐξ ἐπιστολῆς φίλου ἐπληροφορούμην ὅτι ἡ τῶν Ἀθηνῶν πόλις ἐταράχθη, καὶ ὅτι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλογίνοι στρέψαντες τὰ νῶτα πρὸς τὸν Μελᾶν καὶ τὸν Σουτζον, ὠμίλουσιν περὶ τοῦ ἀποθανόντος ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ, σατανικὴ τις ἰδέα μὲ κατέλαβε. Τί παράδοξον, εἶπον, οἱ παῖκται καὶ τῶν ἱερῶν ἀκόμη, νὰ ἐπαίξων καὶ μὲ τὸ λοιμοκαθαρητίον. Μεγίστη, εἶπον, εἶναι ἡ τῶν πνευματῶδων ποτῶν ἐν τῷ τόπῳ παρακαταθήκη. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὡς προληπτικόν, καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀντιφάρμακον τῆς χολέρας, εἶναι τὸ κονιάκ.

Ἰδοὺ περίστασις μεγάλης κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως. Τίς δὲν θὰ σπεύσῃ ν' ἀγοράσῃ πνευματῶδες ποτόν; Διότι, μὰ τὴν χολέραν, ἀδυνατεῖ τις νὰ πιστεύσῃ πῶς εἶναι δυνατόν εἰς θάνατος τόσον φυσικός, ἀνθρώπου τῆς ἐσχάτης τάξεως, κατεσκληρότος, καὶ προαποφασισμένου ὑπὸ τοῦ θεραπεύοντος αὐτὸν ἄλλοτε ἰατροῦ Φραγκοπαναγῆ, καὶ τούτου ἐν τῇ καθάρσει εὐρίσκομένου, πῶς εἶναι λέγω δυνατόν νὰ θέσῃ τὴν πόλιν

— Θέλω νὰ ζητήσω τὸν θαλαμηπόλον καὶ τὸν ἡνίοχον ὑμῶν.

Ἀκριβῶς πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς ὑπηρετίης ζιτῶν θέσιν προσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βαρόνου, ἐρωδιασμένος δι' ἐξαιρέτων πιστοποιητικῶν, συνιστῶντων αὐτὸν καὶ ὡς θαλαμηπόλον καὶ ὡς ἡνίοχον. Ὁ βαρόνος παραλαμβάνων αὐτὸν, ὅστις ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ διπλᾶ καθήκοντα, ἐξωκονόμει ἀκόμη τὸν μισθὸν καὶ τὴν τροφὴν ἑνὸς ὑπηρετοῦ.

— Ἀγαπητέ μοι Πέδρο, ἀπάντησεν εἰς τὸν βραζιλιανόν, τίποτε δὲν δύναμαι νὰ σὰς ἀρνηθῶ λάβετε τὸν θαλαμηπόλον καὶ τὸν ἡνίοχόν μου

Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἔγεινε. Τὴν ἐπαύριον δὲ ὁ Φριδερίκος, ὁ ἐκπληρῶν τὴν ὑπηρεσίαν θαλαμηπόλου καὶ ἡνίοχου, ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντά του, λίαν εὐχαριστημένος, διότι εὖρε καλὴν θέσιν πρᾶξ τῷ βαρόνῳ Δεσιμαίζ.

Ὁ Βαρόνος ἐβράδυνεν ὅταν ἠδύνατο τὴν μεγάλην καταστροφὴν, ἀλλ' ἐβλεπε μετὰ φρίκης πλησιάζουσαν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ εὐρίσκετο εἰς στενοχωρίας. Οἱ πιστωταὶ του θὰ ἐδείκνυον τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ κομίζοντες τὰ σεσημασμένα ἐγγράφα κλητῆρες θὰ ἐνεφανίζοντο.

ἠδύνατο δανειζόμενος ἀπὸ τὸν Πέδρο νὰ ρίψῃ ὀλίγην στάκην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις του, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἡ βραχυχρόνιος ἀναστολὴ πρὸ τοῦ χεῖλους τοῦ βαράθρου.

Ὁ Πέδρος ἦτο ἀγαθὸς βεβαίως νεανίας, ἀλλὰ τελευταῖον

θὰ τὸν ἐβαρύνετο, ἔπειτα δὲ ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων, καθὼς μάλιστα εἶχε δηλώσει ὅτι προϋτίθετο νὰ διέλθῃ ἐν ἔτος εἰς Μαδρίτην.

Ὁ Δεσιμαίζ δὲν ἐγνώριζεν ἀκριβῶς ὅ,τι ὤφειλεν εἰς τὸν Κάστορα, ἀλλὰ τὰ διάφορα δανεισθέντα ποσὰ ὑπερέβαινον βεβαίως τὰς τετρακοσίας χιλιάδας φράγκων. Διὰ τὸν Πέδρο, τοῦτο ἦτο ἐλάχιστον, διὰ τὸν βαρόνον ὅμως ἦτο μέγιστον.

— Καὶ μολαταῦτα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν πρῶταν τινὰ ὁ Δεσιμαίζ ἐγειρόμενος, πρέπει νὰ μοὶ δανείσῃ σήμερον ἀκόμη ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων.

Εἶχε νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπιούσαν εἰς τοὺς πιστωτὰς του ἐξήκοντα χιλιάδας φράγκων.

Ἐνδυθεὶς ἔσπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέδρο, ἀλλ' οὗτος ἦν ἀπών.

— Ποῦ ἐπῆγεν; ἠρώσῃτε.

— Νὰ κάμῃ ἐν ταξιδίῳ.

— Ἐν ταξείδιον! Ἄλλὰ ποῦ;

— Δὲν μοὶ τὸ εἶπε.

— Πότε θὰ ἐπανέλθῃ;

— Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας.

— Ὁ Βαρόνος ἀπεσύρθη λίαν δυσηρεστημένος, γρουλλίζων, δάκνων τὰ χεῖλη του.

— Ἀνεχώρησε διὰ δέκα πέντε ἡμέρας, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, τύπτων πυρετωδῶς τὸ ἔδαφος, ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ

ἐν ἀνησυχία, νὰ εὐρεθῶσι δ' ἐφημερίδες ν' ἀναγράψωσιν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν, τοιαύτην ἀποτρόπαιον εἰδῶσιν, ἐνῶ γνωστὸν ἦτον πόσον ἤθελεν αὐτὴ ταράξει τοὺς πολίτας, καὶ ἦτις ἐπιδρᾶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ τόπου. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ἃν μοι ἐπῆλθεν ἡ σατανικὴ ἰδέα τῆς κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως. Θαρρῆτε Ἀθηναῖοι! Μὴ ποτισθε Πειραιεῖς. Καὶ σὺ Ἑλλάς ἠτύχει. Εἰς τοιοῦτον λαὸν ἡ χολέρα δὲν φθάνει. Ἐὰν ἀπειλήται ὁ βλογιασμένος ὑπὸ τῆς εὐλογίας, ἄλλο τόσο φοβεῖσαι καὶ σὺ τὴν χολέραν.

Ὁ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ ἀποθανὼν ἐπάσχεν ὑπὸ χρονίου δυσεντερικοῦ κατάρρου. Στεροῦμενος τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως, ἀθλίως διαιτώμενος, καὶ ἐτοιμοθάνατος, προορισμὸν εἶχε τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, διὰ τὸ ὅποιον καὶ διηυθύνετο. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὸ ἴδῃ.

Οἱ λοιποὶ πάντες χαίρουσιν ἄκραν ὑγείαν. Ἐν τῷ νοσοκομείῳ εὐρίσκονται τρεῖς πάσχοντες ἐξ ὀφθαλμίας καὶ εἰς ἐξ ἥπατικῆς νοσήματος. Ποῦ καὶ που παραπονείται τις διὰ κοψίματα, ἐπερχόμενα ἐκ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ τῆς ἐν γένει διαίτης, ἀλλ' ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ κόψιμον δὲν αἰσθάνεται οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ καταβροχθίσῃ πέντε μερίδας φαγητοῦ.

Τὰ τοῦ ξενοδοχείου ἱκανῶς ἐτακτοποιήθησαν ἤδη ὁ τροφοδότης τοῦ «Μεσολογγίου» μετετέθη ἐπὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Διατίμησις κανονίζουσα τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων ἐδημοσιεύθη ὁ ἄρτος πωλεῖται ἀντὶ 30—35 λεπτά, καὶ ὁ ἐκλεκτός πρὸς 40—45 κατ' ὄραν. Αἱ τιμαὶ τῶν μερίδων μέτρια. Ἐκάστη τούτων τιμᾶται 60—80 λεπτά, τὰ μακαρόνια καὶ ἡ σούπα ἀντὶ 25 λεπτῶν. Ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις ὀπωρῶν, πλὴν τῶν προτοκαλιῶν ἅτινα εἶναι δεκτά. Σαλατικά οὐδόλως.

Ἐπετρέπη δὲ—καὶ τοῦτο πρὸς ζημίαν τοῦ τροφοδότου ξενοδόχου—ἡ ὑπὸ τρίτων ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πώλησις κρέατος καὶ ἄλλων ἐδωδιῶν, ὧν ἡ τιμὴ μὲ ἐλαχίστην σχετικῶς διαφορὰν ἐκείνης τῆς παρ' ἡμῖν ἰσχυρούσης, ἐκανονίσθη, οὕτω δὲ ἔχομεν λοιμοκαθαρτήριον ἀρκούντως τακτοποιημένον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ Κυβέρνησις καὶ Ἱατροσυνέδριον καὶ ὑγειονόμος πατριώτατα μεριμνῶσι. Ἀλλὰ ποῦ νὰ οἰκονομή-

σῃ τὸν Ῥωμῖόν αἱ ἀπαιτήσεις του εἶναι ἀτελεύτητοι· τὸ πεφωτισμένον τινῶν εἶναι ἀνεξάντλητον· ὅπως ἐνοηθῆ καλῶς τί οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζητοῦν, σὰς λέγω ὅτι παρ' ἑνὸς Ἱατροσυνέδρου ἠξίουον νὰ τοῖς προμηθεύσῃ βελόνας, κλωστὰς καὶ καρφίτσας διὰ νὰ ράπτωσιν αἱ γυναῖκες των. Τί κατάστασις εἶν' αὐτὴ νὰ μὴ ἔχομεν βελόνας; Ἐτερος ἐζήτηε παρὰ τοῦ ὑγειονόμου νὰ τοῖς πέμψῃ ἑκατὸν δραχμῶν γραμματόσημα, καὶ μαζεύῃ ὁ ὑγειονόμος ἀπὸ εἴκοσι λεπτά διὰ τὰ γράμματά των, καὶ ὄχι νὰ τοῦ δίδουν τὰ γράμματά των διὰ νὰ τα καπνίσῃ κλπ. Εὐα τις παρεπονεῖτο διότι ὁ ἱατρός εἶναι ὀλίγον ἠλικιωμένος. Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὑγειονόμος, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ.

Ὅποιος ἔχει πολὺ πεπὲρι βάζει καὶ στὰ λάχανα. Ἡ παροιμία αὕτη κάλλιστα ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀτμοπλοῖου τοῦ Γουδῆ, τελούντος τὴν κάθαρσιν τοῦ Μηταρχικῆ, νυκλώσαντος ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μετενεγκάντος αὐτὸν ἐν Πειραιεῖ, πρὸ τοῦ ὁποίου μακρὰν τοῦ Κανθάρου καὶ ἐν ἀνοικτῷ πελάγει ἐγένετο ἡ ἐξομολόγησις τοῦ πληρώματος, ἐπεβιάσθη ἐπὶ τῶν «Σπετσῶν» τοῦ Γουδῆ ναυλωθειῶν ἀντὶ 300 φράγκων δι' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐπομένως αἱ καθαρτήριον νῦν «Σπέτσαι» θέλουσι πληρωθῆ δι' 21 ἡμέρας 6,300 δραχμάς. Ὡ χρῆμα χρῆμα! Ἐὰν καὶ ἄλλοι παραλῆδες ἀκολουθήσωσι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῆς οἰκογενείας Χωρέμη—Μηταρχικῆ, ὁ ἅγιος Γεώργιος μεταβληθήσεται εἰς ναύσταθμοκαθαρτήριον λιμένα. Ἦδη ἡ ὄλιως ἀσυνήθης κινερίνη σημαία κυματίζει ἐπὶ τοῦ «Μεσολογγίου», τῶν «Σπετσῶν» καὶ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἐν τούτοις εἰς ὑποψήφιος Δήμαρχος μαθὼν ὅτι ἐν τοῖς καθαριζομένοις εὐρίσκονται καὶ καμμιά εἰκοσιτὰ μαῦροι ἐκλογεῖς, ἐτοιμάζει ἐν φιλανθρωπικῶν γεῦμα ἀφοῦ γνωπτὸν εἶνε ὅτι τὴν ἐκλογικὴν τελετὴν μακρόθεν θὰ ἴδωσι αὐτὸ θὰ πῆ τύχη. Φαντασθῆτε τώρα ἀν ἀπὸ εἴκοσι ψήφους κερδίση ὁ εἰς ἡ χάση ὁ ἄλλος! Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐκλογικῶν!!! τοῦ Κανθάρου, καὶ ἄλλων, ἐν ἐπομένῃ.

Λυκογιάννης

ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ, χωρὶς νὰ μοι εἰδοποιήσῃ, τοῦτο εἶνε ἀποτρόπαιον, κτηνώδες! Τὰ δὲ χρήματα, τῶν ὁποίων ἔχω ἀνάγκην ποῦ νὰ τὰ εὐρω; Ὁ Πέδρο θὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας· ἀλλ' ἐγὼ ἐξεύρω μὲ τί ἄγρια θηρία ἔχω νὰ κάμω, οἱ ἀχρεῖοι δὲν θὰ μὲ περιμένωσι. Τί νὰ κάμω;

Ἐπίεζε διὰ τῶν χειρῶν τὸ φλέγον καὶ κάθυγον μέτωπον αὐτοῦ.

—Τί νὰ κάμω; τί νὰ κάμω; ἔλεγεν.

Εὐθὺς ἰδέα τις ἐνεφανίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν του. Ἐπέστρεψε ταχείως καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πέδρο Κάστορα.

—Ἐχω νὰ στείλω δύο ἢ τρία γράμματα, εἶπεν εἰς τὸν θαλαμηπόλον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε κύριος· θέλω νὰ γράψω αὐτὰ ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ Κάστορα.

—Πολύ καλά, κύριε βαρόνε.

Πᾶσαι αἱ θύραι ἠνεώχθησαν πρὸ αὐτοῦ. Ἀμα δὲ ἔμεινε μόνος ἐν τῷ θαλάμῳ, διηυθύνθη πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον, κλονιζόμενος ὑπὸ νευρικοῦ τινος τρόμου.

Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια, ἐπιθύρουν, ὁ Πέδρο θὰ μοι ἐδάνειζε βεβαίως τὰς ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων, ὧν ἔχω ἀνάγκην· δύναμαι λοιπὸν νὰ λάβω καὶ ν' ἀντικαταστήσω ταύτας δι' ἀποδείξεως... Μάλιστα, ἀλλὰ τὸ κιβώτιον εἶναι κλεισμένον, ἡ δὲ θύρα καὶ τὰ κλειθρα εἶναι στερεά· χωρὶς κλειδί ἀδύνατον ν' ἀνοιχθῇ.

Οἱ σύρτες τοῦ γραφείου δὲν ἦσαν κλεισμένοι ὡς ἡ θύρα τοῦ χρηματοκιβωτίου, καὶ ἠδυνήθη ν' ἀνοίξῃ πάντας καὶ νὰ

ἐξετάσῃ, νὰ ἐρευνήσῃ πανταχοῦ. Οὐδέν. Φυσικῶς ὁ Πέδρο Κάστορα δὲν ἄφινεν ὅπου τύχῃ τὰς κλειδας τοῦ ταμείου του.

Ὁ βαρόνος ἔμελλε νὰ σύρῃ τὸν τελευταῖον σύρτην μετὰ μανίας, ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν εἰς βιβλίον τσεκίων τῆς προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς. Ἐλαβεν αὐτὸ, τὸ ἤνοιξε καὶ τὸ ἐκράτησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἐθριάμβευσε.

—Διατί λοιπὸν ὄχι; ἐπιθύρουν ὑποκώφως.

Ἐκάθισεν ἔμπροσθεν τοῦ γραφείου. Τὸ πρῶτον ἐνταλαμὰ ἔφερον ἡμερομηνίαν τῆς προχθεσινῆς ἡμέρας, περιπλέον, μετὰ τὰς ἐκτετυπωμένας λέξεις «πληρώσατε εἰς» ὁ Πέδρο εἶχεν ἀκάμην γράψῃ ἰδίᾳ χειρὶ «εἰς διαταγὴν μου». Ὑπελείπετο δὲ νὰ γράψῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς ποσότητος καὶ τὴν ὑπογραφήν. Ἀναμφιβόλως, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ Πέδρο Κάστορα προὔτιθετο νὰ ἀποσύρῃ ποσὸν τι οἰονδήποτε ἐκ τῆς προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς.

Ὁ βαρόνος εἶχεν ἐν τῷ θυλακίῳ ἐπιστολὴν τοῦ βραζιλιανοῦ, τὴν ὁποίαν ἤνοιξε πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἠσχάθη ἐπὶ φύλλου λευκοῦ χάρτου εἰς τὴν ἀπομίμωσιν τῆς γραφῆς καὶ ἰδίως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πέδρο Κάστορα. Εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ὑπομονητικῆς ἐργασίας του ἐβύθισε τελευταίαν φορὰν τὴν γραφίδα ἐντὸς τῆς μελάνης καὶ θαρρύντως μετὰ χειρὸς ἀσφαλοῦς, μὴ τρεμούσης, ἔγραψεν δλόγραφον «ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων» καὶ ὑπέγραψε Πέδρο Κάστορα.

(Ἀκολουθεῖ)